

تاثیر یک دوره ترکیب ماساژ ورزشی و تمرینات اصلاحی بر زنان مبتلا به سندرم پیرفورمیس به علت بیرون زدگی دیسک کمر

دکتر عصمت السادات حسینی نسب

دکتر ویدا صمدیان

Samadian.v.2014@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: عصب سیاتیک قطورترین عصب بدن است که در شبکه ساکرال از اتصال شاخه های قدامی اعصاب نخاعی از سگمان های L4, L5, S1, S2, S3 در ناحیه لگن تشکیل می شود. این عصب از طریق سوراخ بزرگ و از زیر عضله پیرفورمیس، لگن را ترک نموده وارد ناحیه گلوئثال می شود و در فاصله بین تروکانتر بزرگ و برجستگی ایسکیال وارد خلف ران می شود عصب سیاتیک در ادامه مسیر در مجاورت زاویه فوقانی حفره پوپلیته به دو شاخه پروئثال مشترک و تیبیال تقسیم می شود. به علاوه عضله پیرفورمیس که یکی از عضلات داخل لگن است به علت مجاورت آن با عصب سیاتیک ممکن است این عصب را تحت فشار قرار دهد و سندرم پیرفورمیس ایجاد نماید.

روش بررسی: در پژوهش حاضر ۳۰ زن با ۲۵ تا ۴۵ سال، قد ۱۵۰ تا ۱۷۵ متر، وزن ۵۰ تا ۸۵ کیلوگرم و دارای گیر افتادگی عصب سیاتیک به عنوان آزمودنی شرکت نمودند که به صورت تصادفی انتخاب و در دو گروه (تمرینی ۱۵ نفره دارای گیر افتادگی عصب سیاتیک، و کنترل ۱۵ نفر) قرار گرفتند. برای مقایسه آماری از آزمون تحلیل واریانس مختلط (Mixed ANOVA) در محیط نرم افزاری SPSS و با سطح معناداری ($P < 0/05$) استفاده گردید.

یافته ها: نتایج آنالیز کوواریانس نشان داد که اعمال برنامه تمرینات اصلاحی و ماساژ ورزشی موجب کاهش معنادار ($P < 0/05$) در درد سیاتیک از عضله پیرفورمیس تا کف پا شد.

نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که ارائه ترکیب تمرینات اصلاحی و ماساژ ورزشی نه تنها می تواند باعث بهبود معنادار کاهش درد سیاتیک و گرفتگی عضله پیرفورمیس میشود، بلکه به نظر می رسد بتواند به پیشگیری از آسیب های ناشی گیر افتادگی عصب سیاتیک به علت دیسک کمر و عوامل دیگر کمک نماید.

واژگان کلیدی: عصب سیاتیک، ناحیه گلوئثال و پیرفورمیس

مقدمه

بیان مسئله

عصب سیاتیک قطورترین عصب بدن است که با مشارکت شاخه های قدامی اعصاب نخاعی ساکرال و تنه لومبوساکرال در لگن تشکیل می شود این عصب با قرار گرفتن در زیر عضله پیرفورمیس، عروق و اعصاب گلوئثال تحتانی و عصب یونداال از طریق سوراخ سیاتیک بزرگ از لگن خارج شده وارد ناحیه گلوئثال می شود سپس با قرار گرفتن بین تروکانتر بزرگ و برجستگی ایسکیال وارد خلف ران می شود (اسنیل و همکاران ۲۰۱۰) عصب سیاتیک در قسمتهای تحتانی تر ران در خلف عضله اکتور بزرگ قرار گرفته و

در عقب سر دراز عضله دو سر رانی را قطع می‌کند. این عصب در خلف ران شاخه‌هایی را به مفصل هیپ عضلات نیمه وتری نیمه غشایی و بخش ایسیکال عضله اکتور بزرگ می‌دهد. (اسمول ۲۰۱۰).
شاخه پرونتال مشترک از بالای عضله پیرفورمیس از لگن خارج شده و تعدادی از الیاف این عصب ضمن عبور از ضخامت این عضله متوجه پایین شده بود به طوری که برای مشاهده آن در ضخامت این عضله لایه سطحی عضله کنار زده شد (میشل کامپ ۲۰۱۳).
به هر حال هدف تحقیق حاضر تعیین اثر افزایش طولانی مدت فعالیت عصبی عضلانی بر مقدار نسبی در عصب سیاتیک و انتقال اکسونی آن بود. (بلانکو ۲۰۱۰). سندروم پیرفورمیس با درد شدید در باسن و ران شروع می‌شود. درد اغلب به عنوان کشیدن شدید یا ضربه چاقو بیان می‌شود. این احساس ناراحت کننده می‌تواند از مهره‌های کمر، از طریق زانو تا ساق پا پخش شود. سوزن سوزن شدن یا بی‌حسی در این نواحی نیز شایع است. افزایش فشار روی عصب سیاتیک نیز باعث افزایش درد می‌شود. (رشدی ۲۰۱۶).
وضعیت نشستن این فشار را افزایش می‌دهد. حرکات چرخشی، مانند حرکاتی که هنگام روی هم زدن پاها انجام می‌شود، نیز می‌تواند درد را افزایش دهد. حتی هنگام خواب، پاهای خمیده می‌تواند باعث اسپاسم عضله و فشار بر روی عصب سیاتیک شود. در نتیجه این سندرم بافت کوتاه شده و سفت می‌شود. (اسپندر ۲۰۱۰) این حالت غیرطبیعی عضله باعث انقباض یا حتی نیشگون گرفتن عصب سیاتیک مجاور می‌شود که به نوبه خود باعث درد شدید می‌شود. سندرم پیرفورمیس می‌تواند به دلیل یک مسیر مادرزادی و نسبتاً غیرمعمول عصب سیاتیک رخ دهد، می‌تواند توسط تروما ایجاد شود، یا همچنین می‌تواند به دلیل التهاب عضله پیرفورمیس ناشی از ورزش یا نشستن طولانی باشد. از بدترین حالات سندرم زمانی است که درد تا سر انگشتان پا کشیده می‌شود که نشان بیرون زدگی دیسک می‌باشد. (رحمتی ۲۰۱۳).

2

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نظر نوع کاربردی و کمی، از لحاظ روش گردآوری داده‌ها جزو پژوهش‌های نیمه تجربی بود که با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون در دو گروه تجربی و یک گروه کنترل انجام شد. این پژوهش شامل زنان ۲۵ تا ۴۵ سال می‌باشند که به صورت تصادفی از بین زنان دارای گیرافتادگی عصب سیاتیک دارای سندرم پیرفورمیس با تایید پزشک متخصص شناسایی و در یک گروه (۱۵ نفر گروه تمرینی منتخب و ماساژ) و یک گروه (۱۵ نفر گروه کنترل که از هیچ روش درمانی دیگر استفاده نمی‌کنند) قرار گرفتند. و ۱۲ هفته در هر هفته دو جلسه پروتکل اجرا شد.

معیارهای ورود و خروج به مطالعه

معیارهای ورود به مطالعه شامل: زنان محدوده سنی ۲۵ تا ۴۵ سال، مبتلا به گیرافتادگی عصب سیاتیک، عدم فعالیت در رشته‌های ورزشی، کمک گرفتن از یک پزشک متخصص در انتخاب نمونه‌ها، به کارنگرفتن و تداخل نداشتن هیچگونه روش‌های درمانی همزمان دیگر و معیارهای خروج از مطالعه شامل: سابقه بیماری زمینه‌ای با سابقه قبلی، ابتلا به ناهنجاری وضعیتی در اندام تحتانی، سابقه هیچگونه آسیب در ناحیه لگن و پا، سابقه درمان فیزیوتراپی، جراحی، توانبخشی، کار یوپراکتیک، بوجود آمدن هر گونه آسیب و ناهنجاری در روند تحقیق می‌باشد.

برنامه تمرینی و ماساژ

بعد از شناسایی نمونه‌ها بر روی گروه تجربی مبتلایان به سندرم پیرفورمیس تمرینات اصلاحی و ماساژ ورزشی انجام شد. در گروه تجربی بیرون زدگی دیسک کمر از جمله دلایل گیرافتادگی دیسک کمر بود مدت زمان تمرینات حرکات اصلاحی و ماساژ ورزشی بستگی به توان عضله و درد فرد دارد. گاهی اوقات سندرم پیرفورمیس بر اثر نقاط ماشه‌ای که عموماً تحت عنوان گره‌های ماهیچه

ای شناخته می شود این گره ها معمولا در عضلات پیرفورمیس و یا سرینی وجود دارد فشار وارده بر این نقاط می تواند دردهای موضعی و ارجاعی را ایجاد نماید اکثر اوقات نقاط ماشه ای می تواند علل دردی مانند سندرم پیرفورمیس را به همراه داشته باشد. در گروه تجربی دو بار در هفته پروتکل اجرا می شود که ابتدا ریلیز نقاط ماشه ای مجموعه عضلات لومبار و سرینی و خصوصا عضله پیرفورمیس تا عضلات ساق و کف پا را به مدت ۳۰ دقیقه به صورت کامل ماساژ ورزشی داده که دچار tightness شده اند و سپس به مدت ۱ ساعت پروتکل تمرینات اصلاحی را انجام می دهند که شامل تقویت عضلات weakness و کشش عضلات tightness هستند.

در گروه کنترل هیچ گونه تمرین و ماساژی انجام نشد و اگر افراد روش درمانی دیگری را انتخاب کرده بودند مانعی نداشت در نهایت بعد از ۱۲ هفته نتیجه تحقیق نشان داد که ترکیب ماساژ و تمرینات اصلاحی در روند بهبود سندرم پیرفورمیس در افراد مبتلا صب سیاتیک به علت دیسک کمر تاثیر به سزایی دارد.

یافته ها

با مطالعه این جستجو در منابع موجود از سال ۲۰۰۶ میلادی به بعد و از طریق جستجو در سایت های PubMed و Science Direct و Google Scholar و سایر منابع اینترنتی معتبر و نیز کتاب های موجود در کتابخانه با جستجوی کلمات کلیدی muscles و Knee frontal angle و Knock knee, Bow leg, Genu valgum, Genu varum, Knee انجام شد.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به اینکه عصب سیاتیک در طول مسیر خود از سه منطقه آناتومیکی لگن گلوئال و فمورال عبور می کند و معمولا در خلف ران به دو شاخه تیپیکال و پروئال مشترک تقسیم می شود احتمال انواع واریاسیون ها برای محل جدا شدن شاخه های آن نسبت به سه منطقه آناتومیکی لگنی گلوئال و فمورال دور از انتظار نیست مطالعاتی که با هدف توصیف و آنالیز واریاسیون عصب سیاتیک انجام شده است نشان می دهد که این واریاسیون بیشتر در ارتباط با عضله پیرفورمیس و همچنین شاخه های تقسیمات عصب به دو شاخه انتهایی است واریاسیون های مشاهده شده نسبت به دو شاخه انتهایی عصب سیاتیک به قرار زیر است ۱- عصب سیاتیک در لگن که از عضله پیرفورمیس خارج می شود ۲- عصب سیاتیک در دو سوم تحتانی را و ۳- عصب سیاتیک در حفره پویلینیهبه دو شاخه تقسیم می شود. عضله پیرفورمیس در ابتدا به حاشیه خارجی ساکروم سطح قدامی ساکروم در دومین سومین و چهارمین قطعه ساکروم حاشیه بالایی بریدگی سیاتیک بزرگ و لیگامان ساکرونوویروس اتصال می یابد. (کناپن ۲۰۱۰).

راه های مختلفی برای کاهش خطر ابتلا به سندرم پیرفورمیس وجود دارد. به طور کلی، توصیه می شود به طور منظم ورزش کنید، به خصوص اگر در دفتر کار می کنید و یا عمدتاً می نشینید. شما می توانید این کار را به روش های بسیار متفاوت انجام دهید. تمرینات کششی ویژه و تمرینات قدرتی عضلات پشت، باسن و لگن به شما کمک می کند تا وضعیت خود را تثبیت کنید و در نتیجه از کوتاه شدن عضله پیرفورمیس جلوگیری کنید. (ماتسن ۲۰۱۰) اگر در طول روز زیاد می نشینید، بهتر است وضعیت خود را تغییر دهید یا در بین کارها بلند شوید تا عضله را تسکین دهید. همچنین مهم است که حرکات و استرس زندگی روزمره خود را در ورزش متعادل کنید. (یزدگلدی ۲۰۱۶)

در پژوهش حاضر، تأثیر ترکیب پروتکل ماساژ ورزشی و تمرینات اصلاحی بر گیر افتادگی و سندرم پیرفورمیس در مبتلایان به دیسک کمر مورد بررسی قرار گرفت و مشاهده شد که ترکیب هر دو مداخله منجر به بهبود سندرم گردید.

و علت دردهای سیاتیکی یعنی دردهای انتشار از کمر لگن و باسن به پا علل شایعی از جمله تنگی کانال کمری و درگیری اعصاب کمری در اثر پارگی دیسک، آرتروز مفصل فاست کمری، وجود تومور یا توده در لگن، درگیری عضله پیرفورمیس یا دیگر عضلات

لگنی در اثر تروماهای مکرر مثل تزریق یا نشستن های مکرر و فشار موضعی و دردهای میوفاسیال عضله است. همچنین کوتاهی عضله همسترینگ نیز می تواند علائم شبه سیاتیک را تقلید بکند.

منابع

1. Snell R. *Clinical Anatomy for Medical Student*. 4th ed. Little Brown Co, London, 2010, pp 564-68.
2. Smoll NR. Variations of the piriformis and sciatic nerve with clinical consequence: a review. *Clin Anat* 2010; 23(1): 8-17
3. Millecamps S, Julien J-P. Axonal transport deficits and neurodegenerative diseases. *Nature Reviews Neuroscience*. 2013;14(3):161-76
4. Mahshid Rashidi; Bakhtiyar Tartibian; Shadi Golpasandi. The effect of Blueberry Consumption and High Intensity Interval Training on Fibrinolysis factors plasma levels in inactive obese menopausal women. *Biannual Journal of Applied Health Studies in Sport Physiology*. Volume 4, Issue 2, Autumn and Winte 2016, p. 1-9
5. spandar R, Mortazavi MJ, Baghdadi T. Angular deformities of the lower limb in children. *Asian Journal of Sports Medicine* 2010; 11(1) :46-53.
6. Rahmati M, Gharakhanlou R, Movahedin M, Mowla SJ, Khazeni A, Mazaheri Z. Effects of Endurance Training on mRNA levels of the KIF1B Motor Protein in Sensory areas of the Spinal Cord of Rats with Diabetic Neuropathy. *Modares Journal of Medical Sciences: Pathobiology*. 2013;16(2):25-38.
7. Knaepen K, Goekint M, Heyman EM, Meeusen R. Neuroplasticity—exercise induced response of peripheral brain-derived neurotrophic factor. *Sports Med*.2010;40(9):765-801.
8. Guo ZH, Mattson MP. Neurotrophic factors protect cortical synaptic terminals against amyloid and oxidative stress-induced impairment of glucose transport, glutamate transport and mitochondrial function. *Cereb Cortex*. 2010;10(1):50-7.
9. Yazgaldi Nazari; Araz Nazari. Investigating The Changes of Irisin and Brain-derived neurotrophic factor Levels due to The Combined Training. *Biannual Journal of Physiology*. Volume 4, Issue 2, Autumn and Winter 2016.24-10.33.
10. Gong W, Johaneck LM, Sluka KA. Spinal Cord Stimulation Reduces Mechanical Hyperalgesia and Restores Physical Activity Levels in Animals with Noninflammatory Muscle Pain in a Frequency-Dependent Manner. *Anesthesia and analgesia*. 2014.